

فهرست مطالب

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ

٧ الدِّينُ وَالتَّوَكُّلُ + مَعَانِي الْحُرُوفِ الْمُشَبَّهَةِ بِالْفِعْلِ وَ...

الدَّرْسُ الثَّانِي

٢٨ مَكَّةُ الْمُكَرَّمَةُ وَ الْمَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةُ + الْحَالُ

الدَّرْسُ الثَّلَاثُ

٤٩ الْكُتُبُ طَعَامُ الْفِكْرِ + الْإِسْتِثْنَاءُ وَ أَسْلُوبُ الْحَضَرِ

الدَّرْسُ الرَّابِعُ

٦٦ الْفَرْزْدَقُ + الْمَفْعُولُ الْمُطْلَقُ

٨٩ پرسش‌های چهارگزینه‌ای

١٠٥ پاسخ‌نامه تشریحی

• يُقَالُ: گفته می‌شود (مضارع مجهول)	• التَّقْدِيم: تقدیم کردن، پیش‌فرستادن (ماضی: قَدَّمَ / مضارع: يُقَدِّمُ)
• الكَرِيم: گرامی، بارزش	• التَّقَدُّم: پیشرفت کردن (ماضی: تَقَدَّمَ / مضارع: يَتَقَدَّمُ)
• يَحْسَبُ: گمان می‌کند، می‌پندارد (حَسِبَ: گمان کرد)	• الْقَرَابِين: قربانی‌ها
• السُّدَى: پوچ، بیهوده	• الرِّضَى: رضایت، خشنودی
• لِذَلِكَ: برای همین، بنابراین	• الإِرْضَاء: راضی (خشنود) کردن (ماضی: أُرْضَى / مضارع: يُرْضِي)
• أُرْسِلَ: فرستاد (مضارع: يُرْسَلُ / مصدر: إرسال)	• رَضِيَ: راضی شد (مضارع: يَرْضَى)
• لِيُبَيِّنُوا: تا بیان کنند، تا آشکار سازند (ماضی: بَيَّنَّ / مضارع: يُبَيِّنُّ / مصدر: تَبَيَّنَ)	• التَّجَنَّب: دوری کردن، اجتناب کردن (ماضی: تَجَنَّبَ / مضارع: يَتَجَنَّبُ)
• قَدْ حَدَّثَ: سخن گفته است (ماضی نقلی؛ مضارع: يُحَدِّثُ / مصدر: تَحَدَّثَ)	• السَّرَّ: بدتر، بدترین (اسم تفضیل)، شر، بدی
• السِّيَرَة: روش و کردار، سرگذشت	• إِزْدَادٌ: زیاد شد (ماضی: إِزْدَادَ / مضارع: يَزْدَادُ / مصدر: إِزْدِيَاد)
• الصَّرَاع: کشمکش، نزاع، درگیری	• العُصُور: دوران‌ها، دوره‌ها
• مَعَ: با، همراه	• عَلَى مَرِّ الْعُصُور: در گذرِ زمان، در طول دوران‌ها
• وَلَنْذُكْرٌ: و باید یاد کنیم (ماضی: ذَكَرَ / مضارع: يَذْكُرُ)	• لَمْ يَتْرُكْ: ترک نکرد، ترک نکرده است (ماضی: تَرَكَ / مضارع: يَتْرُكُ)
• لَا يُذَكِّرُ: ذکر نمی‌شود (مضارع مجهول) (ذَكَرَ: ذکر کرد)	• أَنْ يُتْرَكَ: که رها شود (مضارع التزامی مجهول)
• الخَلِيل: لقب حضرت ابراهیم <small>عليه السلام</small>	• قَدْ قَالَ: گفته است (ماضی نقلی)
• دوست صمیمی	(قَالَ: گفت / مضارع: يَقُولُ)
• حَاوَلُ: تلاش کرد (مضارع: يُحَاوِلُ / مصدر: مُحَاوَلَة)	• قِيلَ: گفته شد (ماضی مجهول)

• أَنْصُرُوا: یاری کنید (نَصَرَ: یاری کرد / مضارع: يَنْصُرُ) گفت	• لا يَتَكَلَّمُ: سخن نمی گوید (تَكَلَّمَ: سخن گفت)
• التَّار: آتش	• إِنْ: قطعاً، بی گمان، بی شک، همانا، به درستی که، به راستی که، در حقیقت (ادات تأکید)
• مِنْهَا: از آن	• أَنَّ: که، این که
• النَّص: متن	• إِنَّمَا: فقط، تنها (ادات حصر)
• كَانَ: بود (مضارع: يَكُونُ)	• يَقْصِدُ: قصد دارد (قَصَدَ: قصد داشت)
• كُونُوا: باشید (كَانَ: بود / يَكُونُ: می باشد)	• الإِسْتِهْزَاءُ: مسخره کردن
• لَمْ يَكُنْ: نبود، نبوده است (ماضی ساده یا نقلی منفی)	• هُنَا، هُنَاكَ: این جا
• الأَصْغَرُ: کوچک تر، کوچک ترین (اسم تفضیل)	• حَرَّقُوا: بسوزانید (ماضی: حَرَّقَ / مضارع: يُحَرِّقُ)
• أَوْ: یا	• قَذَفُوا: انداختند (مضارع: يَقْذِفُ)
• واژگان «إِعْلَمُوا»	
• لا تَذْرُكُ: به دست آورده نمی شود، به دست نمی آید (مضارع منفی مجهول) (ماضی: أَذْرَكَ / مضارع: يُذْرِكُ)	• لا يُضِيعُ: ضایع (تباه) نمی کند (أَضَاعَ: تباه کرد / مصدر: إِضَاعَةٌ)
• لَذُو فَضْلٍ: قطعاً دارای بخشش	• الأَجْرُ: پاداش، مزد
• لَ: برای (زمانی که بر سر ضمیر بیاید) / قطعاً، بی گمان (زمانی که بر سر ضمیر نیاید)	• المُحْسِنِينَ: نیکوکاران (اسم فاعل)
• لَكُمْ: برای شما	• أَعْلَمُ: می دانم (عِلِمٌ: دانست / مضارع: يَعْلَمُ)
• الأَكْثَرُ: بیشتر (اسم تفضیل)	• كُلِّ شَيْءٍ: هر چیزی
• لا يَشْكُرُونَ: شکر نمی کنند (شَكَرَ: شکر کرد)	• القَدِيرُ: توانا
	• كَأَنَّ: گویی، مانند، مثل این که، انگار
	• الغَايَةُ: هدف

<p>● عَلِمْتُ: یاد دادی (مضارع: يُعَلِّمُ / مصدر: تَعَلَّمَ) عَلِمْتُ: یاد دادی (مضارع: يُعَلِّمُ / مصدر: تَعَلَّمَ) عَلِمْتُ: یاد دادی (مضارع: يُعَلِّمُ / مصدر: تَعَلَّمَ)</p>	<p>● عَلِمْتُ: یاد دادی (مضارع: يُعَلِّمُ / مصدر: تَعَلَّمَ) عَلِمْتُ: یاد دادی (مضارع: يُعَلِّمُ / مصدر: تَعَلَّمَ) عَلِمْتُ: یاد دادی (مضارع: يُعَلِّمُ / مصدر: تَعَلَّمَ)</p>
<p>● لَا تَسْتَبُوا: دشنام ندهید (ماضی: سَبَّ / مضارع: يَسُبُّ) لَا تَسْتَبُوا: دشنام ندهید (ماضی: سَبَّ / مضارع: يَسُبُّ) لَا تَسْتَبُوا: دشنام ندهید (ماضی: سَبَّ / مضارع: يَسُبُّ)</p>	<p>● الْكُنْزُ: گنج الْكُنْزُ: گنج الْكُنْزُ: گنج</p>
<p>● يَدْعُونَ: فرامی خوانند، دعوت می کنند (ماضی: دَعَا / مضارع: يَدْعُو) يَدْعُونَ: فرامی خوانند، دعوت می کنند (ماضی: دَعَا / مضارع: يَدْعُو) يَدْعُونَ: فرامی خوانند، دعوت می کنند (ماضی: دَعَا / مضارع: يَدْعُو)</p>	<p>● الأَعْتَى: بی نیاز کننده تر، ثروتمندتر (اسم تفضیل) الأَعْتَى: بی نیاز کننده تر، ثروتمندتر (اسم تفضیل) الأَعْتَى: بی نیاز کننده تر، ثروتمندتر (اسم تفضیل)</p>
<p>● مِن دُونِ اللَّهِ: به جای خدا، غیر از خدا مِن دُونِ اللَّهِ: به جای خدا، غیر از خدا مِن دُونِ اللَّهِ: به جای خدا، غیر از خدا</p>	<p>● الخَيْرُ: بهتر، بهترین (اسم تفضیل) الخَيْرُ: بهتر، بهترین (اسم تفضیل) الخَيْرُ: بهتر، بهترین (اسم تفضیل)</p>
<p>● فَيَسْتَبُوا: زیرا دشنام دهند فَيَسْتَبُوا: زیرا دشنام دهند فَيَسْتَبُوا: زیرا دشنام دهند</p>	<p>● القَوْلُ: سخن، گفتار القَوْلُ: سخن، گفتار القَوْلُ: سخن، گفتار</p>
<p>● لَا يَحْزَنُ: غمگین نکند، نباید غمگین کند (فعل نهی) (حَزَنَ: غمگین کرد / مضارع: يَحْزُنُ) لَا يَحْزَنُ: غمگین نکند، نباید غمگین کند (فعل نهی) (حَزَنَ: غمگین کرد / مضارع: يَحْزُنُ) لَا يَحْزَنُ: غمگین نکند، نباید غمگین کند (فعل نهی) (حَزَنَ: غمگین کرد / مضارع: يَحْزُنُ)</p>	<p>● الفِعْلُ: عمل، کردار الفِعْلُ: عمل، کردار الفِعْلُ: عمل، کردار</p>
<p>● حَزَنَ: غمگین شد (مضارع: يَحْزُنُ) حَزَنَ: غمگین شد (مضارع: يَحْزُنُ) حَزَنَ: غمگین شد (مضارع: يَحْزُنُ)</p>	<p>● جِهَادُ النَّفْسِ: جهاد با نفس جِهَادُ النَّفْسِ: جهاد با نفس جِهَادُ النَّفْسِ: جهاد با نفس</p>
<p>● العِزَّةُ: عزت، ارجمندی العِزَّةُ: عزت، ارجمندی العِزَّةُ: عزت، ارجمندی</p>	<p>● الأَجْمَلُ: زیباتر، زیباترین (اسم تفضیل) الأَجْمَلُ: زیباتر، زیباترین (اسم تفضیل) الأَجْمَلُ: زیباتر، زیباترین (اسم تفضیل)</p>
<p>● يَسْتَوِي: برابر است (ماضی: إِشْتَوَى / مصدر: إِشْتَوَاءً) يَسْتَوِي: برابر است (ماضی: إِشْتَوَى / مصدر: إِشْتَوَاءً) يَسْتَوِي: برابر است (ماضی: إِشْتَوَى / مصدر: إِشْتَوَاءً)</p>	<p>● العافية: تندرستی العافية: تندرستی العافية: تندرستی</p>
<p>● لَا يَعْلَمُونَ: نمی دانند (عَلِمَ: دانست) لَا يَعْلَمُونَ: نمی دانند (عَلِمَ: دانست) لَا يَعْلَمُونَ: نمی دانند (عَلِمَ: دانست)</p>	<p>● الجَاهِلُ: نادان (اسم فاعل) الجَاهِلُ: نادان (اسم فاعل) الجَاهِلُ: نادان (اسم فاعل)</p>
<p>● رَبَّنَا: پروردگارا، ای پروردگار ما رَبَّنَا: پروردگارا، ای پروردگار ما رَبَّنَا: پروردگارا، ای پروردگار ما</p>	<p>● السَّوَاءُ: بدی السَّوَاءُ: بدی السَّوَاءُ: بدی</p>
<p>● لَا تُحْمَلُ: تحمیل نکن (حَمَلَ: تحمیل کرد / مصدر: تَحْمِيلٌ) لَا تُحْمَلُ: تحمیل نکن (حَمَلَ: تحمیل کرد / مصدر: تَحْمِيلٌ) لَا تُحْمَلُ: تحمیل نکن (حَمَلَ: تحمیل کرد / مصدر: تَحْمِيلٌ)</p>	<p>● الأَسْوَأُ: بدتر، بدترین (اسم تفضیل) الأَسْوَأُ: بدتر، بدترین (اسم تفضیل) الأَسْوَأُ: بدتر، بدترین (اسم تفضیل)</p>
<p>● تَحْمِيلٌ: تحمیل می کند / مصدر: يُحْمَلُ تَحْمِيلٌ: تحمیل می کند / مصدر: يُحْمَلُ تَحْمِيلٌ: تحمیل می کند / مصدر: يُحْمَلُ</p>	<p>● الكَذِبُ: دروغ، دروغگویی الكَذِبُ: دروغ، دروغگویی الكَذِبُ: دروغ، دروغگویی</p>
<p>● لَا يُحْمَلُ: تحمیل نمی کند (رَحِمَ: رحم کرد) لَا يُحْمَلُ: تحمیل نمی کند (رَحِمَ: رحم کرد) لَا يُحْمَلُ: تحمیل نمی کند (رَحِمَ: رحم کرد)</p>	<p>● أَمْلَأُ: پر کن (مَلَأَ: پر کرد / مصدر: يَمْلَأُ) أَمْلَأُ: پر کن (مَلَأَ: پر کرد / مصدر: يَمْلَأُ) أَمْلَأُ: پر کن (مَلَأَ: پر کرد / مصدر: يَمْلَأُ)</p>
<p>● الطَّاقَةُ: توانایی الطَّاقَةُ: توانایی الطَّاقَةُ: توانایی</p>	<p>● الفِرَاقُ: جای خالی الفِرَاقُ: جای خالی الفِرَاقُ: جای خالی</p>
<p>● لَا يَرْحَمُ: رحم نمی کند (رَحِمَ: رحم کرد) لَا يَرْحَمُ: رحم نمی کند (رَحِمَ: رحم کرد) لَا يَرْحَمُ: رحم نمی کند (رَحِمَ: رحم کرد)</p>	<p>● عَيْنٌ: معین کن (عَيَّنَ: معین کرد / مضارع: يُعَيِّنُ / مصدر: تُعَيِّنُ) عَيْنٌ: معین کن (عَيَّنَ: معین کرد / مضارع: يُعَيِّنُ / مصدر: تُعَيِّنُ) عَيْنٌ: معین کن (عَيَّنَ: معین کرد / مضارع: يُعَيِّنُ / مصدر: تُعَيِّنُ)</p>
<p>● تُنَاسِبُ: مناسب است (نَاسَبَ: مناسب بود / مضارع: يُنَاسِبُ / مصدر: مُنَاسَبَةٌ) تُنَاسِبُ: مناسب است (نَاسَبَ: مناسب بود / مضارع: يُنَاسِبُ / مصدر: مُنَاسَبَةٌ) تُنَاسِبُ: مناسب است (نَاسَبَ: مناسب بود / مضارع: يُنَاسِبُ / مصدر: مُنَاسَبَةٌ)</p>	<p>● واژگان «التمارین» واژگان «التمارین» واژگان «التمارین»</p>
<p>● أَيُّ: کدام، چه (ادات پرسش)، هیچ (در جملات منفی)، هر أَيُّ: کدام، چه (ادات پرسش)، هیچ (در جملات منفی)، هر أَيُّ: کدام، چه (ادات پرسش)، هیچ (در جملات منفی)، هر</p>	<p>● أَيُّ: کدام، چه (ادات پرسش)، هیچ (در جملات منفی)، هر أَيُّ: کدام، چه (ادات پرسش)، هیچ (در جملات منفی)، هر أَيُّ: کدام، چه (ادات پرسش)، هیچ (در جملات منفی)، هر</p>

مترادف

أَذْرَكَ = حَصَلَ عَلَيَّ (به دست آورد)	الإهتمام = العِناية = الإلتفات (توجه)
الْفُضْل = العطاء (بخشش)	الشَّعَائِر = المَناسِك (مراسم)
جَعَلَ = وَضَعَ (قرار داد)	التَّجَنَّب = الإجتِناب (دوری کردن)
العافية = الصَّحَّة (تندرستی)	حَسِبَ = ظَنَّ (گمان کرد)
الطَّاقَة = الإِسْتِطَاعَة (توانایی)	السُّدَى = الباطل، العَبَث (بیهوده، پوچ)
ذات = الصَّاحِب (دارا)	أُرْسِلَ = بَعَثَ (فرستاد)
الخَفِيَّ = المَسْتور (پوشیده)	بَيَّنَّ = أَظْهَرَ (آشکار کرد)
الذَّار = البَيْت (خانه)	الصَّرَاط = السَّبِيل، الطَّرِيق (راه)
أُم = أَوْ (یا)	حَدَّثَ = كَلَّمَ، تَكَلَّمَ (سخن گفت)
سِوَى = إِلا (به جز)	الصَّرَاع = النِّزَاع (کشمکش)
الدَّعَوَات = الأَدْعِيَة (دعاها)	حَاوَلَ = إِجْتَهَدَ (تلاش کرد)
الإِنْشِرَاح = الفَرَح (شادمانی)	لَمَّا = عِنْدَمَا = حِينَمَا (هنگامی که)
حَمِيٌّ = حَرَسَ، حَفِظَ (حفظ کرد، نگهداری کرد)	شَاهَدَ = رَأَى (دید)
البِلَاد = المَدُن (شهرها)	الإِسْتِهْزَاء = السُّخْرِيَة (مسخره کردن)
الفَرِيْسَة = الصَّيْد (شکار)	نَصَرَ = سَاعَدَ = أَعَانَ (کمک کرد)
العَشَّ = الوُكُنَة (لانه)	قَدَفَ = أَلْفَى (انداخت)
بَغْتَةً = فُجَاءَةً (ناگهان)	الإِرْضَاء = الإِقْنَاع (راضی (قانع) کردن)

جمع مكسر

معنى مفرد	جمع	مفرد
چهره، رو	الوجوه	الوَجْه
ملت	الشُعوب	الشَّعْب
راه، روش	الطَّرِيق، الطَّرائِق	الطَّرِيقَة
تمدن	الحَضَارَات	الحَضَارَة
نگاره، كنده كاری	التَّقْوِش	التَّقْش
نقاشی	الرُّسُوم	الرِّسْم
مجسمه، تندیس	التَّمَاثِيل	التَّمثال
خدا	الِالِهَة	الِإِلَه
قربانی	القَرَابِين	القُرْبَان
دوران، دوره	العُصُور	العُصْر
بت	الصَّنَام	الصَّنَم
جشن	الاعیاد	العید
شهر	المُدُن	المَدینَة
تبر	الفؤوس	الفَأْس
معبد، عبادتگاه	المعابد	المُعْبَد
شانه، دوش	الاکتاف	اکتف
متن	النُّصُوص	النَّص
پاداش، مزد	الأجور	الاجر
دوست	الاصدقاء	الصَّدِيق
کشور، شهر	البلاد	البَلَد
راه	السُّبُل	السَّبِيل

خاطره، یاد	الذّكریات	الذّكری
یاد	الاذکار	الذّکر
پژوهش، تحقیق	الابحاث	البحث

ترجمة عبارات مهم

﴿أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾: با یکتاپرستی به دین روی بیاور.

لا شَعَبَ مِنْ شُعُوبِ الْأَرْضِ إِلَّا وَكَانَ لَهُ دِينٌ وَ طَرِيقَةٌ لِلْعِبَادَةِ: هیچ ملّتی از ملّت‌های زمین نیست، مگر این که دینی و روشی برای عبادت داشته است. تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ فِطْرِيٌّ فِي وُجُودِهِ: دلالت می‌کند بر این که آن (دینداری) در وجود او فطری است.

﴿أَيَّ يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾: آیا انسان گمان می‌کند که بیهوده رها می‌شود؟

وَ قَدْ حَدَّثَنَا الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ عَنْ سِيرَةِ الْأَنْبِيَاءِ ﷺ وَ صِرَاعِهِمْ مَعَ أَقْوَامِهِمُ الْكَافِرِينَ: قرآن کریم در مورد سرگذشت پیامبران و کشمکش آن‌ها با قوم‌های کافرشان با ما سخن گفته است.

ظَنُّوا أَنَّ إِبْرَاهِيمَ ﷺ هُوَ الْفَاعِلُ: گمان کردند که ابراهیم ﷺ کننده کار است.

﴿أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْئَةِ يَا إِبْرَاهِيمُ﴾: آیا تو این (کار) را با خدایان ما کردی ای ابراهیم؟

فَأَجَابَهُمْ: لِمَ تَسْأَلُونَنِي؟!: پس به آن‌ها جواب داد: چرا از من می‌پرسید؟!

إِنَّمَا يَقْصِدُ إِبْرَاهِيمُ الْإِسْتِهْزَاءَ بِأَصْنَامِنَا: ابراهیم فقط قصد دارد بت‌های ما را مسخره کند.

فَقَذَفُوهُ فِي النَّارِ، فَأَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهَا: پس او را در آتش انداختند و خدا او را از آن نجات داد.

﴿كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَ الْمَرْجَانُ﴾: آنان مانند یاقوت و مرجان‌اند.

قواعد درس اول

معانی حروف مشبّهة بالفعل و الای نفی جنس

• **حروف مشبّهة بالفعل** • حروف پرکاربردی هستند که قبل از جمله اسمیه (مبتدا و خبر) می‌آیند. این حروف عبارت‌اند از:
«إِنَّ، أَنْ، كَأَنَّ، لَكِنَّ، لَيْتَ، لَعَلَّ»

هر یک از این حروف معنای خاصی دارند و معنی جمله را تغییر می‌دهند.
۱ **إِنَّ:** برای تأکید کَلّ جمله می‌آید و به معنای «قطعاً، همانا، به درستی که، بی‌گمان» است.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾: بی‌گمان خدا پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کند.

«إِنَّ» در عربی خیلی پرکاربرد است و لزوماً همیشه ترجمه نمی‌شود؛ در آیه و حدیث البته باید ترجمه شود، مثل آیه فوق.

مثال إِنَّ مِنْ أَسْبَابِ نَجَاحِ التَّوَكُّلِ عَلَى اللَّهِ: از دلایل موفقیت من، توکل بر خدا است. (عدم ترجمه «إِنَّ»)

۲ **أَنَّ:** به معنای «که» است و دو جمله را به هم پیوند می‌دهد.

مثال ﴿قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾: گفت می‌دانم که خدا بر هر چیزی تواناست.

«أَنَّ» می‌تواند با حرف جرّ «لِ» قبل از خود همراه شود (لِأَنَّ) که به معنای «زیرا، برای این‌که» است و در جواب «لِمَاذَا، لِمَ: چرا» می‌آید.

مثال لِمَاذَا مَا سَافَرْتَ بِالطَّائِرَةِ؟ - لِأَنَّ بِطَاقَةَ الطَّائِرَةِ غَالِيَةً.
چرا با هواپیما سفر نکردی؟ - زیرا بلیت هواپیما گران است.

توجه - انواع دیگر «لا»:

۱ «لا» به معنی «نه» در پاسخ به «هَلْ» و «أ»
مثال أ أنتَ مِن بجنورد؟ - لا، أنا مِن بیرجند.
آیا تو اهل بجنورد هستی؟ - نه، من اهل بیرجندم.
۲ «لا»ی نفی مضارع (نافیة)

مثال لا یذهبُ: نمی رود / لا تأکلونَ: نمی خورید

این نوع «لا» در آخر فعل مضارع تغییری ایجاد نمی کند.

۲ «لا»ی نهی (ناهیه) که قبل از فعل مضارع می آید، اما فرقی با «نافیه» این است که در آخر فعل مضارع تغییر ایجاد می کند. این تغییر به صورت سکون (ة) یا حذف «ن» در صیغه هایی که دارای «ن» است، خود را نشان می دهد [به جز صیغه های جمع مؤنث که «ن» از آخرشان حذف نمی شود].

مثال لا یذهبُ: نباید برود / لا تذهبُ: نرو / لا تذهبوا: نروید / لا تذهبنَ: نروید / لا أذهبُ: نباید بروم

این «لا»ی نهی بر سر صیغه های غایب و متکلم به معنای «نباید» است.

توجه

اسم پس از «لا»ی نفی جنس، نه «ال» می گیرد و نه تنوین.

نگاهی به محل اعرابی (نقش کلمات)

کنار هم قرار گرفتن دو اسم، یک ترکیب وصفی یا اضافی را تشکیل می دهد. در ترکیب وصفی، اگر صفت «ال» داشته باشد، موصوف نیز «ال» می گیرد.
مثال الوردة الجمیلة: گل زیبا

پس ترکیب «أهلُ الحقّ» و «أهلُ الباطل» نمی تواند ترکیب وصفی باشد، بلکه ترکیب اضافی است و «الحقّ» و «الباطل» نقش مضاف الیه دارند.

پرسش های چهارگزینه ای شماره ۱ تا ۱۲ را در انتهای کتاب ملاحظه فرمایید.

پرسش‌های چهارگزینه‌ای درس اول

•• عَيْنُ الْأَصْحَاحِ وَالْأَدَقُّ فِي التَّرْجُمَةِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ. (۵ - ۱)

۱- «أَصِيبَتِ الشُّعُوبُ الْمَخْتَلِفَةُ فِي دِينِهِمْ بِالْخِرَافَاتِ عَلَى مَرِّ الْعُصُورِ، وَلَكِنَّ الْأَنْبِيَاءَ بَيَّنُّوا لَهُمُ الدِّينَ الْحَقَّ!»
(سراسری خارج انسانی)

(۱) در گذر زمان دین ملت‌های مختلف به خرافه‌هایی آمیخته شد، اما پیامبران آن‌ها دین حق را برایشان بیان کردند!

(۲) ملل مختلفی دین‌هایشان به خرافه‌هایی در طول زمان‌ها آمیخته گردید، ولیکن بیان دین حق، توسط پیامبران بود!

(۳) با گذشت عصرها، ملت‌های مختلف در دین خود دچار خرافات شدند، اما پیامبران دین حق را برای آن‌ها روشن کردند!

(۴) ملت‌های مختلفی در دین خود، با گذر زمان دچار خرافه گردیدند، ولی پیامبران دین حق را برایشان آشکار می‌کردند!

۲- «لَيْتَ الطَّلَابَ يَعْرِفُونَ أَنَّ الطَّالِبَ الْمُجْتَهِدَ يَقْدِرُ أَنْ يُعَوِّضَ قَلَّةَ اسْتِعْدَادِهِ بِالْاجْتِهَادِ!»
(سراسری خارج انسانی)

(۱) شاید دانشجویان بدانند که دانشجوی کوشا می‌تواند کم‌بودن استعدادش را با تلاش جبران نماید!

(۲) ای کاش دانش‌آموزان بدانند که دانش‌آموز کوشا می‌تواند کمی استعدادش را با تلاش جبران کند!

(۳) شاید دانش‌آموزان بفهمند که دانش‌آموز تلاشگر توانایی دارد که کم‌بودن استعداد را با تلاش جبران نماید!

(۴) ای کاش دانشجویان می‌فهمیدند که دانشجویی تلاشگر توانمند است که کمی استعدادش را با تلاش جبران کند!

پاسخ‌نامه تشریحی درس اول

۱- **گزینه ۲** - أصیبتُ: دچار شد؛ فعل ماضی مجهول است و برای نایب فاعل جمع، به صورت جمع ترجمه می‌شود. دچار شدند (گردیدند) (رد گزینه‌های ۱ و ۲)

الشعوب المختلفة: ملت‌های مختلف؛ ترکیب وصفی معرفی است.
(رد گزینه‌های ۲ و ۴)

في دينهم: در دین خود (رد گزینه‌های ۱ و ۲)
الخرافات: خرافات، خرافه‌ها؛ جمع و معرفی است. (رد سایر گزینه‌ها)
الأنبياء: پیامبران؛ بدون مضاف‌الیه است. (رد گزینه ۱)

بَيَّنوا: بیان (آشکار، روشن) کردند؛ فعل ماضی ساده است. (رد گزینه‌های ۲ و ۴)
۲- **گزینه ۲** - لَيْتُ: ای کاش (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

يعرفون: بدانند؛ فعل مضارع پس از «لیت» به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود. (رد گزینه‌های ۳ و ۴)
استعداده: استعدادش (رد گزینه ۳)

۳- **گزینه ۱** - لا شيء أحسنُ: هیچ چیزی بهتر نیست؛ «لا»ی نفی جنس به کار رفته است. (رد سایر گزینه‌ها)

لِيُشَجِّعَنَا: برای این که ما را تشویق کند. (رد سایر گزینه‌ها)
 «لا»ی نفی جنس قبل از جمله اسمیه می‌آید و کل جمله را منفی می‌کند نه فقط یک قسمت از آن را.

لا شيء أحسنُ: هیچ چیزی بهتر نیست. (✓)
هیچ چیزی نیست. (✗)

۴- **گزینه ۲** - [بررسی گزینه‌ها] - **گزینه (۱)**: لیتنی رأيتُ: کاش من می‌دیدم / دیده بودم [لیت + فعل ماضی] ماضی استمراری یا ماضی بعید [گزینه (۲)]: لعل ... قد نزل: شاید نازل شده است [قد + ماضی]